

Boda Magdolna

este

földből hajtott ki az este
az estikék közül
halványkéken
és mézes illatokkal érkezett
fölkúszott a frissen meszelt
fehér falon
láthatatlan borostyán
a bokámnál kiégett fűcsomók

ülök a ház előtti padon
vagy csak gondolom

összekötözöm a retket
a zöldhagymát kifejtem a borsót
vízzel töltött dunsztosüvegbe
gyűjtöm a krumplibogarakat
kitakarítom a tyúkólat
fölsöpröm az udvart
ha az kell számolom a napokat
mikor jönnek értem

csend olyan mint a kút
lefedetlen
arcom tükörképe nem válaszol
de látom a vízen
hogyan repülnek fönny a repülőgépek
átlövik csíknnyállal az eperfa ágat
minden bennem volt már régen
boldogság és bánat
csak folyton egymásba kenődtek
mint az este meg az éjjel

hajón

fehér vitorlák táncolnak a szélben
velük táncol lelkem selyme
tarkómon kezed
finom meleg
feltűzöm a hajam
ősz van de mintha nyár lenne
fűzöld szoknyám fújja a szél
keresem a jegyem
tárcámból megsárgult
fotógrafiák bújnak elő
töredezett lakkréteggel
ez itt a nagyanyám volt
az asztalon
Sauvignon Chardonnay
később Dom Perignon
a bakeliten
régii Aznavour slágerek
beakadt tú a szívemen
ismétlődő évszakok

lighthousok pulzáló fénye
látomások dögivel
kéz a kézben
meg ilyenek

beteggé tesz minden érintés
ami elmúlik vagy elenged
a kéz után nézek
ami elviszi tőlem az érintést
ugrik a tú megint
megfordítom a bakelitot
a hátulján csak recsegés